

**മധുരമായ കൂട്ടികളേ ആത്മാഭിമാനിയാകുന്നോൾ അഞ്ചാനം ധാരണ
ചെയ്യുവാൻ കഴിയുക, ആത്മാഭിമാനിയായിരിക്കുന്ന കൂട്ടികൾക്ക് മാത്രമെ
ബാഖയുടെ ഓർമ്മയുണ്ടാക്കു.**

ചോദ്യം: ഏതൊരു തെററുമുലമാണ് മനുഷ്യർ ആത്മാവിനെ നിർബ്ലോപമെന്ന് പറഞ്ഞത്?

ഉത്തരം: ആത്മാവുതന്നേയാണ് പരമാത്മാവ് എന്ന് തെററിഡിച്ചതുമുലമാണ് മനുഷ്യർ ആത്മാവിനെ നിർബ്ലോപമെന്ന് കരുതിയത്. എന്നാൽ നിർബ്ലോപമായിരിക്കുന്നത് ഒരു ശിവബാബു മാത്രമാണ്. സുവദുവാദങ്ങളും, കയ്യപും മധ്യരവും ഒന്നും ആ പരമാത്മാവ് അനുഭവിക്കുന്നില്ല. ഈ വസ്തു പുളിയാണെന്ന് ആത്മാവാണ് പറയുന്നത്. എന്നിൽ ഒരു വസ്തുവിനേരിയും പ്രഭാവം ചെലുത്തുന്നില്ലോ ബാബു പറയുന്നു. തൊൻ അഞ്ചാനസാഗരനാകുന്നു, ആ അഞ്ചാനം തന്നെയാണ് നിങ്ങളെ കേൾപ്പിക്കുന്നത്.

ഗീതം: ഭാഗ്യമുണ്ടത്തിക്കൊണ്ട് വനിതിക്കുന്നു

ഓം ശാന്തി: ആരാണിത് പറഞ്ഞത്? ഈ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴി ആത്മാവാണ് പറഞ്ഞത്. ആത്മാവ് ശാന്തസ്വപ്നപമാകുന്നു. ആത്മാവാകുന്ന എനിക്ക് ഈ ശരീരം ലഭിക്കുന്നോൾ അത് ശബ്ദതലത്തിലേക്ക് വരുന്നു. ശരീരം വഴി അനവധി തരത്തിലുള്ള കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങൾ ആദ്യം മനസ്സിലുറപ്പിക്കുന്നു. മറ്റൊരു സത്സംഗങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യർ കേൾപ്പിക്കുന്നു. ദേഹധാരിയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ഈ മഹാത്മാവാണ് ആ സത്സംഗത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നത് എന്ന് പറയുന്നു. എന്നാൽ ഈവിടെ അക്കാര്യങ്ങളാണുമില്ല. നാം ആത്മാക്കളാണ് എന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നവല്ലോ. ഈ ശരീരുപത്തിലുള്ള ഇന്ദ്രിയങ്ങളാണ്. ആത്മാവ് പരമപിതാ പരമാത്മാവ് വഴി കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ പരമപിതാ പരമാത്മാവിന്നെന്നു പേര് ശിവബന്നോണ്. ഈ സമയത്ത് കൂട്ടികൾ കേൾക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നത്. ആരാണ് കേൾപ്പിക്കുന്നത്? പരിധിയില്ലാത്ത അച്ചുൾ. പരമപിതാ പരമപിതാവെന്ന് പറയുന്നോൾ ബുദ്ധി മുകളിലേക്ക് പോകുന്നു. ശിവം അർത്ഥം ബിന്ദു. ആത്മാവും ബിന്ദു. പരമാത്മാവും ബിന്ദു.. എന്നാൽ ആ ബിന്ദുവിനെ പരമപിതാ പരമാത്മാവെന്ന് പറയുന്നു. അത് അച്ചുനാകുന്നു. ആത്മാക്കൾ കൂട്ടികളാകുന്നു. ആത്മാക്കളാകുന്ന നാം ഈ ശരീരം വഴി പരലോകപിതാവിന്നു കൂട്ടികളായിതീർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കൂട്ടികൾക്ക് ആത്മാഭിമാനിയായിരിക്കുന്നു. ബാക്കി എല്ലാ സ്ഥലത്തും മനുഷ്യരേയാണ് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നത്. ഗീതാപാരാധാരം ചെയ്യുന്നവർ ഗീതയിലെ ശ്രോകങ്ങളോർത്തുകൊണ്ട് ഗീതയിലുടെ ഭഗവാൻ ഇന്നിനു കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറയും. ഭഗവാൻ സാക്കാരത്തിൽ ഗീത കേൾപ്പിച്ചു എന്നവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ചിലരിരുന്ന് വേദശാസ്ത്രങ്ങൾ കേൾപ്പിക്കുന്നു. വേദങ്ങൾ മനുഷ്യർ തന്നെയാണ് ഉണ്ടാക്കിയത്. നിരാകാരനായ ഭഗവാൻ വേദമാനും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. വ്യാസൻ മനുഷ്യനായിരുന്നു. ബാബു നിരാകാരനാകുന്നു.

ബാബു പറയുന്നു - ഞാനൊരിക്കലും ചെറുതും വലുതുമാകുന്നില്ല. നിങ്ങളാണ് ചെറുതും വലുതുമായിതീരുന്നത്. പരമപിതാ എന്നാണ് എന്ന വിളിക്കുന്നത്. മനുഷ്യനാദ്യം ബാലകനായി പിന്നീട് വലുതായി പിതാവായിതീരുന്നു, വീണ്ടും ബാലകനായിതീരുന്നു. തൊൻ സദാ പിതാവായിരിക്കുന്നു, ഒരിക്കലും ബാലകനായിതീരുന്നില്ല. എനിക്ക് ശിവബന്നു ഒരേ ഒരു പേര് മാത്രമേയുള്ളൂ. നിങ്ങൾക്ക് 84 ജമമുള്ളതുകൊണ്ട് 84 പേര് വരുന്നു. തൊൻ പരമപിതാ പരമാത്മാവാണെങ്കിലും ബിന്ദുപുംപമാകുന്നു. പുജിക്കവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ക്രതിമാർഗ്ഗത്തിലുള്ളവർ വലിയ രൂപമുണ്ടാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു. ചിലരുടെ വലിയ ചിത്രങ്ങളുണ്ടാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നതായി നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ? ബുദ്ധൻ്നെ വലിയ ചിത്രമുണ്ടാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതേയും വലിയ മനുഷ്യരാനുമില്ല. ആദരവ് കൊടുക്കുകയാണ്, വലിയവരായിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. ബാബു ഉയർന്നതിലും ഉയർന്നവനാണ്. വലുതിലും വലുത് പരമപിതാ പരമാത്മാവാകുന്നു. എന്ന ശിവബന്നു വിളിക്കുന്നു എന്ന് ബാബു തന്നെ പരിചയം തരികയാണ്. നിങ്ങൾ നിരാകാരനായ ശിവബാബുവയുടെ സന്മുഖത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് കൂട്ടികൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്ന സദാ പരമപിതാ പരമാത്മാവെന്ന് വിളിക്കും. തൊൻ മനുഷ്യസ്വഷ്ടിയുടെ ബീജരൂപമാകുന്നു. പരമപിതാ പരമാത്മാവിരുന്ന് മനസ്സിലാക്കിതരികയാണ്. ആത്മാവിലാണ് അഞ്ചാനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. പരമപിതാ പരമ ആത്മാ (പരമാത്മാ) അഞ്ചാനത്തിന്നു സാഗരമാകുന്നു എന്ന് പാടപ്പെടുന്നു. നമുക്ക് അഞ്ചാനം കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യാദ്യം ആത്മാഭിമാനിയായിതീരുന്നു. ദേഹാഭിമാനി ആകരുത്.

എന്നാൽ ദ്രാമയനുസരിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ദേഹാഭിമാനിയായിതീരുക്കതനെ വേണം. ഇപ്പോൾ ബാബു വീണ്ടും ദേഹീഞ്ചിമാനിയാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

നിങ്ങളേവരും സന്താനങ്ങളാകുന്നു. ഈ ബൈഹാവും എൻ്റെ കുട്ടിയാകുന്നു. ആത്മാവ് പരമപിതാ പരമാത്മാവാകുന്ന മുത്തച്ചനിൽ നിന്നും സന്ധതെടുക്കുന്നു. ലഭകിക്കണംബന്ധത്തിൽ കേവലം ആൺമക്കൾക്കുമാത്രമെ സന്ധത് ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ, കന്യകമാർക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളേവരും ആത്മാക്കളാകുന്നു. നിങ്ങൾക്കേവെർക്കും സന്ധതിനവകാശമുണ്ട് എന്ന് പരിഡിയില്ലാത്ത പിതാവ് പറയുന്നു. നിങ്ങൾ പരമപിതാ പരമാത്മാവാകുന്ന എൻ്റെതായിരുന്നു, ഇപ്പോഴും ആണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഒരുപിതാവേ! ഓ പരമപിതാ പരമാത്മാവെ എന്നു വിളിക്കുന്നുവള്ളോ. മഹിമ ചെയ്യുന്നുവള്ളോ. ആരാൺ മഹിമ പാടുന്നത്? ആത്മാക്കളാണ് മഹിമ പാടുന്നത്. ആ ലഭകിക്കപിതാവ് ശരീരത്തിനേറ്റയാണ്. ഇത് ആത്മാവിന്റെ അച്ചന്നാണ്. ഓ പരമപിതാ പരമാത്മാവെ എന്നു ആത്മാവാണ് വിളിക്കുന്നത്. അപിനാശപിതാവിനെ ഓർമ്മിച്ചു കൊണ്ടെങ്കിൽ ആണ് വന്നത്, കാരണം രാവണരാജ്യത്തിൽ ദു:ഖമേ ദു:ഖമാണ്. രാവണരാജ്യം ആരംഭിച്ചതുമുതൽ ഓർമ്മിക്കുവോൻ തുടങ്ങുന്നു. ബാബുയെ തന്നേയാണ് ഓർമ്മിക്കേണ്ടത്. കാരണം ബാബുയിൽ നിന്നാണ് സന്ധത് ലഭിക്കുന്നത്. ഇവിടെ മനുഷ്യർ അനവധിപേരുടെ ഓർമ്മയിലിരിക്കുന്നു. ഗുരുക്കമൊർ ആ ഓനിന്റെ ഓർമ്മ മറവിപ്പിക്കുന്നു. സർവ്വവ്യാഹിയാബന്ധത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പിതാവ് എന്ന് ആരെ പറയും? കുട്ടികളെ ആത്മാഭിമാനിയായിതീരു, നടക്കുമ്പോഴും, ഇരിക്കുമ്പോഴും പിതാവാകുന്ന എന്നെ ഓർക്കു എന്ന് ബാബു അടിക്കടി പറയുന്നു. നാം ശ്രീമത് അനുസരിച്ചാണ് നടക്കേണ്ടത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. താൻ ആത്മാവ് ബാബുയുടെ ഓർമ്മയിൽ കേഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓർമ്മകൊണ്ടാണ് വികർമ്മം നശിക്കേണ്ടത്. ലക്ഷ്യം വളരെ ഉയർന്നതാണ്. അമായിയുടെ വീടിൽ ഇരിക്കുന്നതുപോലെയല്ല ഓർമ്മയുടെ കാര്യം. മനുഷ്യർ ബാബുയുടെ പേര് തന്നെ ഗുപ്തമാകി. ഈ ശ്രീകൃഷ്ണൻ കുട്ടിയാകുന്നു. ഇത്തും പലിയ് പ്രാപ്തി ബാബു തന്നേയാണ് തന്നത്. ദേഹസഹിതം ദേഹത്തിന്റെ സർവ്വയർമ്മങ്ങളും മരക്കു എന്ന് ബാബു മനസ്സിലാക്കിതരുന്നു. പരമപിതാ പരമാത്മാവും പിതാവാകുന്ന നാം ഈ അറിപ് പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നും മനസ്സിലാക്കണം. താൻ സന്ധം തന്നെ ആത്മാവാബന്ധന് പറിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സ്കൂളും ലോകത്തിലില്ല. ആദ്യം നാം സത്തോപ്യാനമായിരുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നുണ്ട്. പിനെ സത്തോ രജോ തമോ അവസ്ഥകളിൽ വരുന്നു. ആത്മാവിലാണ് അഴുക്ക് പിടിക്കുന്നത്. പരമാത്മാവാകുന്ന എന്നിൽ ഓക്കലും അഴുക്ക് പിടിക്കുന്നില്ല. താൻ സദാ സത്യമായ സർബ്ബമാകുന്നു. ആത്മാക്കളാകുന്ന നിങ്ങളേവരും ഈ സമയത്ത് ഇരുന്നുയുഗത്തിലേതായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. താൻ ശിവബാബുയിൽ നിന്നും എന്നാണോ കേൾക്കുന്നത് അത് മാത്രം കേൾപ്പിക്കുന്നു എന്ന് മമ പറയുന്നു. ശിവബാബു സന്ധം തന്നെ അഞ്ചാനസാഗരനാകുന്നു. ഇത് വളരെയധികം മനസ്സിലാക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. വീണ്ടും നാം ബാബുയുടെതായിതീർന്നിരിക്കുന്നു. ബാബു നമ്മുടെ പറിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബാബു വഴി നാം ജീവമുക്തരായിതീരുന്നു. ജീവമുക്തം അർത്ഥമം ഈ ശരീരത്തിൽ തന്നെ വരണ്ണം, പക്ഷേ സുവം അനുഭവിക്കും എന്നാണ്. മുക്കി എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കും. എന്നാൽ ജീവമുക്തിയിൽ നബിനുസരിച്ചാണ് വരുന്നത്. എല്ലാ ആത്മാക്കളും മുക്തരാകും. ദുഃഖത്തിൽ നിന്ന് പകുതി കല്പപത്രത്താളം മുക്തരായിരിക്കും. നിങ്ങളേ താൻ മുക്തരാക്കി ജീവമുക്തരാക്കിരിക്കും എന്നു പറയുന്നു. പിനെ ചിലർ ഇത്ര ജമമെടുക്കുന്ന, ചിലർ ആത്ര ജമമെടുക്കുന്ന ഏവരും ജീവമുക്തരായിതീരുന്നു. സർബ്ബതിദാതാവ് ഒരുവൻ മാത്രമാകുന്നു. ധർമ്മസ്ഥാപകരെല്ലാം തന്നെ പുനർജമമെടുത്ത് ഇപ്പോൾ തമോപ്യാനമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. താൻ വനിക്ക് ഏവരേയും ഈ ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും വിടുവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്നെ ലിബേറീർ എന്ന വിളിക്കുന്നു. മുക്കി ജീവമുക്തിദാതാവ് എന്ന് പറയുന്നു. മുക്കി അർത്ഥമം നമ്മുടെ വീടായ ആ പരമായാമത്തിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്. അതിനെ പരലോകം എന്ന പറയുന്നു. നിങ്ങൾ ആ നിർവ്വാണാധിപവും, സർഘ്യധാമവും ഓർക്കങ്ങനുവള്ളോ. സ്വർഗ്ഗവും നർകവും ഇവിടേതന്നേയാണ്. ഈ സമയത്ത് ഇത് നർകമാബന്ധന് ഏവരും മനസ്സിലാക്കുന്നു. എത്രയേറെ ദുഃഖമാണ് അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഗരുഡപുരാണത്തിൽ വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ദേഹം കൊണ്ട് മനുഷ്യർ പാപം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് അത്രരം കാര്യങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കുന്നത്. ദാപരയുഗം മുതൽ ശാസ്ത്രമുണ്ടാക്കവാൻ തുടങ്ങുന്നു. താൻ വനിക്ക് ബൈഹാവ് വഴി ബോഹമണ്ഡലമം രചിക്കുന്നു. അത് വീണ്ടും സുര്യവംശിയും ചന്ദ്രവംശിയും ആയിരീരുന്നു. ഈ രണ്ടു യുഗത്തിലും മറ്റു ധർമ്മങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കവാൻ ആരും തന്നെ വരുന്നില്ല. പിനെ ഓന്നിനുപുരിക്കെ ഒന്നായി ഏവരും നമ്പിനുസരിച്ച് വരുന്നു. ഈ ദേവീദേവതാധർമ്മം നഷ്ടപ്പെടുവേണ്ടിയുള്ള പിന്നെ വിളിക്കുന്നു. പതിതരെ എങ്ങനെ ശ്രീ അമവാ ശ്രേഷ്ഠൻ എന്ന വിളിക്കുന്നു. ബാബുയാണ് ശ്രേഷ്ഠനാക്കിരിക്കുന്നത്. ദേവീദേവതകളേയാണ് ശ്രേഷ്ഠൻ എന്ന വിളിക്കുന്നത്. അവരുടെ ചിത്രങ്ങളും ശ്രേഷ്ഠനാക്കിരിക്കുന്നത്. ദേവീദേവതകളേയാണ് എന്നോ ആരാൺ അത് സ്ഥാപിച്ചത് എന്നോ ആരും ഒന്നം തന്നെ

മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. സത്യയുഗത്തിനെന്റെ ആയുസ്സ് പോലും അവർ വലുതാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വയം തന്നെ ആത്മാവാബന്നു മനസ്സിലാക്കി ബാബുയെ ഓർമ്മിക്കു എന്ന് ബാബയിപ്പോൾ പറയുന്നു. കളി ഇപ്പോൾ പുർത്തിയാകുന്നു. മുക്തിയുടേയും, ജീവനുക്തിയുടേയും വാതിലുകൾ തുറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി ഇപ്പോൾ കാണുന്നില്ലോ? മുക്തിയുടേയും, ജീവനുക്തിയുടേയും ഭാതാവ് ഒരുവന്നാണ്. ജഗത്മാതാ എന്ന ദൈവൻ പോലും ഇവിടെ ചിലർക്ക് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ജഗദംബ ഇവർ തന്നെയാണ്. ജഗത്പിതാവും, ടീച്ചറും, സർജുരുവും ഒരാളായി വേരെ ആരുംതന്നെ ഇള ലോകത്തിലില്ല. മനുഷ്യർ തങ്ങൾക്ക് വളരെയധികം പേരുകൾ വെക്കുന്നവെക്കിലും അവരെന്നും അങ്ങി നേയല്ല. ആ ലക്ഷ്മീനാരാധാരാഥനാണ് എവിടെ, തനിൽ ശ്രേഷ്ഠരാഥനുള്ള ദൈവിൽ വെക്കുന്ന വികാരി മനുഷ്യരെവിടെ. മനുഷ്യർ എത്രയോ ബുദ്ധിശുന്നുരായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ആദിസന്തത ദേവീദേവതാധർമ്മത്തെ മറന്ന് അവരുടെ ബിരുദങ്ങൾ തനിക്ക് ചാർത്തുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഉയർന്നതിലും ഉയർന്നവൻ ഒരുവൻ മാത്രമാകുന്നു. സർഗതിഭാതാവും ആ ഒരുവൻ മാത്രമാകുന്നു. രാമൻ എന്ന പിണ്ഠാലും അത് ഒരു നിരാകാരൻ തന്നേയാണ്.

ഭാരതവാസികൾക്ക് തന്നെ ധർമ്മം ആർ എപ്പോൾ സ്ഥാപിച്ചു എന്നതിനെകുറിച്ചിരിയില്ല എന്ന് ബാബു പറയുന്നു. ചിലർ ദേവിയെ ഓർക്കുന്നു, ചിലർ കൃഷ്ണനെ ഓർക്കുന്നു, ചിലർ ശൃംഗരിക്കുന്നു. ശൃംഗരിക്കു ഫോട്ടോയും വെക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ചിത്രം കൊണ്ട് ഒരു കാര്യവുമില്ല. ആ ബാബുക്ക് ഒരു ചിത്രവുമില്ല. ബാബു വിചിത്രതാകുന്നു. ആത്മാവും വിചിത്രമാകുന്നു. ബാബു വിചിത്രമായിരിക്കുന്നതുപോലെ കൂട്ടികളും വിചിത്രമാകുന്നു. ആത്മാവാണ് കേൾക്കുന്നത്. ബാബു ഈ ശരീരം ലോഡ് എടുത്തിരിക്കുന്നകയാണ്. പ്രകൃതിയെ ആധാരമായെടുക്കാതെ ഞാനെങ്ങിനെ ഇണ്ടാനും കേൾപ്പിക്കും? രാജ്യോഗം എങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കിത്തരും? എന്ന പറയുന്നു. നിരാകാരനേയാണ് ഭഗവാൻ എന്ന വിജ്ഞക്കുന്നത്. ഭഗവാൻ പതിതലോകത്തിൽ വരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആലിലയിൽ സാഹരത്തിൽ കൃഷ്ണനും വന്ന എന്ന് കാണിച്ചിരിക്കുന്നു, അങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളാണുമില്ല. കൃഷ്ണനും ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ രാജകുമാരനാകുന്നു. അവിടെ മറ്റു ധർമ്മങ്ങളാണും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവെതരരാജ്യമായിരുന്നു. പിന്നീട് ദൈവത്മായിപോയി. പിന്നീട് അനവധി തരത്തിലുള്ള ധർമ്മം സ്ഥാപിച്ചു. ബാബു ഈ ശരീരത്തിൽ വന്ന് നമ്മുണ്ടാക്കുന്ന ഏന്ന് കൂട്ടികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഞാൻ അശരീരി ആകുന്നു. ഈ ശരീരം വഴി നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ഇണ്ടാനും തരുന്നു. ഞാൻ ഇണ്ടാനസാഗരനാകുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങളിലൂം ബാബുയിരുന്നു മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നു. ബെറുതെ ഇഷ്ടരിന് അമുഖം പരമാത്മാവ് എന്ന പറയുന്നോൾ ബാബുയുമായുള്ള സംബന്ധം മറന്നോകുന്നു. പരമാത്മാവ് അച്ചുനാകുന്നു. അച്ചുനിൽ നിന്നും സന്ദരം ലഭിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യവും മറക്കുന്നു. അത് നമ്മുടെ അച്ചുനാണ്, രചയിതാവാണ്. നാം അച്ചുനിൽ രചനകളാകുന്നു. ബാബുയാണ് സൃഷ്ടിച്ചത്. പുരുഷൻ പരിധിയുള്ള ബേഹാവാബന്നു ബാബു മനസ്സിലാക്കിതനിട്ടുണ്ട്, കൂട്ടികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ആദ്യം സ്ത്രീയെ ദത്തെടുക്കുന്നു, പിന്നീട് അവർ വഴി കൂട്ടികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും സ്ത്രീ വേണമല്ലോ. അങ്ക് മാതാവും പിതാവുമാബന്നു ശിവബാബുയെക്കരിച്ച് പാടുന്നു. കൂട്ടികളെ ഈ ബേഹാവു വഴി ദത്തെടുക്കുന്നു. ഇതു ബേഹാവ് മാതാവായിതീർന്നു. ബേഹാവ് മാതാവായിമാരി, ആ ബേഹാവു വഴി ദത്തെടുക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ ബേഹാമുവാവംശാവലി എന്ന പറയും. ഈ ബേഹാവു വഴി നിങ്ങൾ ബാബുയുടേതായിതീർന്നു. ഇത് വളരെ അതഭൂതകരമായ കാര്യമാണ്. ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഈ വക കാര്യമാനമില്ല. എന്നെ ഇണ്ടാനസാഗരനെന്നും സർവ്വത്വം അറിയുന്നവെന്നും പറയുന്നു. പരമാത്മാവ് എല്ലാവരുടേയും ഉള്ളിലെ കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നവനുണ്ടും തോട്ട് റീഡർ(അന്തർധാരി) ആബന്നും മനുഷ്യർ മനസ്സിലാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതു പേരുടേയും തോട്ട് റീഡർ എങ്ങിനെ ആകാൻ കഴിയും. ഞാൻ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ ബീജരൂപമാകുന്നു എന്ന് ബാബു പറയുന്നു. ഞാൻ ചെതന്യമാണ്, സത്യമാണ്. ആത്മാവും ചെതന്യമാകുന്നു. ശരീരം അസത്യമാണ്. ഓരോ നിമിഷത്തിലും അത് മാറികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആത്മാവ് ഒരിക്കലും മരിക്കുന്നില്ല. ആത്മാവാണ് ഈ അറിവ് ശഹിക്കുന്നത്. പരമപിതാ പരാമത്മാവായ ഞാൻ നിർബന്ധപരമാകുന്നു. സുവദ്രവജാളുടേയോ മധുരം, കയ്പ് തുടങ്ങിയവയുടെ പ്രഭാവം എന്നിൽ ചെലുത്തുന്നില്ല. ഞാൻ ഇവയിൽ നിന്നും നിർബന്ധപരമാകുന്നു. ഞാൻ ജാണാനസാഗരനാകുന്നു. ആത്മാവു തന്നേയാണ് പരമാത്മാവ് എന്നും അതുകൊണ്ട് ആത്മാവ് നിന്നും നിർബന്ധപരമാകുന്നു എന്ന് ബാബു പറയുന്നു. എനിക്ക് എറിവോ പുളിയോ ഓന്നും അനുഭവപ്പെടില്ല. ഈ വസ്തുവിന് പുളിയുണ്ടെന്ന് ഈ ബേഹാവിന്റെ ആത്മാവ് പറയുന്നു. എനിൽക്കും മുഴുവൻ സൃഷ്ടിയുടേയും അറിവുണ്ട്. അത് ഞാൻ ആത്മാക്കലെ പറിപ്പിക്കുന്നു. ആത്മാവാകുന്ന ഞാൻ പരമാത്മാവിൽ നിന്നും കേടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈവിടെ ഭഗവാൻ വീണ്ടും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രചയിതാവായ ഇഷ്ടരിന് നേന്നുള്ളൂ എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ആരത്തെത്ത അവിനാശിവാബന്നും പറയുന്നു.

പതിപ്പാവനനായ ബാബുടുട ജമസ്ഥലമാണ് ഭാരതം. ഈ വളരെ ഉയർന്ന വണ്യമാകുന്ന ഇവിടെയാണ് ലക്ഷ്മീനാരാധാരായാൾ രാജധാനി ഉണ്ടായിരിക്കുക. ബാബു വീണ്ടും ദേവീദേവതാ ധർമ്മത്തിന്റെ തെച്ചെടി കൾ നടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ. മുൻപ് ഈ ധർമ്മത്തിലുണ്ടായിരുന്നവർ തന്നെ വന്ന് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ഈ സന്ദേശത്തുകുംം. ഇതിനേയാണ് തെച്ചെടി എന്നു പറയുന്നത്. ആത്മാഭിമാനിയായിരിഞ്ഞെമെന്ന് ബാബു മനസ്സിലാക്കിതന്നു. ബാബു നമ്മു പറിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാം ഈ കാര്യകൾ വഴി കേൾക്കുന്നു. പറിക്കുന്നു. പറിപ്പിക്കുന്നു. ശരി.

വളരെക്കാലത്തെ വേർപ്പാടിനുശേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ മധുരമധുരമായ കുട്ടികൾക്ക് മാതാവും പിതാവുമായ ബാപ്പാദയുടെ സ്മൃതിയും മരണകളും സുപ്രഭാതവും. ആത്മീയ അച്ഛൻ ആത്മീയ കുട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണക്കുള്ള മുഖ്യ സാരം:-

- 1) ചിത്രത്തെ മറന്ന് വിചിത്രരായി വിചിത്രനായ ബാബുയെ ഓർക്കണും. ദേഹസഹിതം ദേഹത്തിന്റെ സർവ്വസംഖ്യയെള്ളും ബുദ്ധികൊണ്ട് മറന്ന് ദേഹിഅഭിമാനിയായിരിക്കുന്നതിനുള്ള അഭ്യാസം ചെയ്യും.
- 2) ദേവീദേവതാ ധർമ്മത്തിന്റെ തെക്കൾ നടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് തീർച്ചയായും പവിത്രമായിരിഞ്ഞും. ദൈവീകരിക്കുന്നതെല്ലാം ധാരണ ചെയ്യും.

വരദാനം:- അലാകിക ജീവിതത്തിന്റെ സ്മൃതിയിലുടെ വൃത്തി, സ്മൃതി, ദൃഷ്ടിയുടെ പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന മർജീവയായി ഭവിക്കു

ബോഹമണി ജീവിതത്തെ അലാകിക ജീവിതമെന്നാണ് പറയുന്നത്, അലാകികത്തിന്റെ അർത്ഥമാണ് ഈ ലോകത്തെ പോലെയല്ല. ദൃഷ്ടി, സ്മൃതി, വൃത്തി എല്ലാത്തിലും പരിവർത്തനമുണ്ടായിരിക്കുണ്ടും. സദാ ആ തമാ സഹോദര-സഹോദര സ്മൃതി അല്ലെങ്കിൽ സഹോദരി-സഹോദരൻ്റെ സ്മൃതി ഉണ്ടായിരിക്കുണ്ടും. നമ്മളും വരും പരസ്പരം ഒരു കുടുംബത്തിലേതാണ് - ഈ മനോഭാവമുണ്ടായിരിക്കുണ്ടും ഒപ്പം ദൃഷ്ടിയിലും ആത്മാവിനെ കാണും, ശരീരത്തെയല്ല - അപ്പോൾ പറയും മർജീവ. ഇങ്ങനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠം ജീവിതം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പഴയ ജീവിതം ഓർമ്മ വരികയില്ല.

സ്നേഹനം:- സദാ ശുശ്രൂ ഫീലിംഞ്ചിൽ കഴിയു എക്കിൽ അശുശ്രൂ ഫീലിംഞ്ചിന്റെ ഫലം സമീപത്ത് പോലും വരികയില്ല.